

युक्तं चैतदित्याह प्रायश इति द्वंद्वेषु सुखदुःखादिषु अगुणाश्रयः सुखदुःखाद्याश्रयो न भवति ॥ ५० ॥ इति प्रथमटीका अष्टादशः ॥ १८ ॥ ॥ ॥
 प्रायोपविष्टे गंगायां राज्ञियोगिजनावृते शुकस्यागमनं तत्र प्रोक्तमेकोनविंशके ॥ १ ॥ स्वकृतं तत्कर्म मुनिस्कंधे सर्पप्रक्षेपणं गर्ह्यं निघंचितं यन् सुदुर्म
 नाजातः चिंतामेवाहसा धाभ्याम् अहो इति नीचं पापम् अमीवमिति पाठे स एवार्थः ब्रह्मणि ब्राह्मणे गूढं गुप्तं तेजो यस्य तस्मिन् ॥ १ ॥ कृतं यद्देवहे
 लनं ईश्वरावज्ञापापमित्यर्थः तस्मान्मेव्यसनं भविष्यति तत्तु नातिदीर्घात्कालात् अचिरादेवास्तु तत्रापि अद्धासाक्षात् न पुत्रादिद्वारेणेति प्रार्थना
 काममसंकोचतः एवं प्रार्थनायाः प्रयोजनम् अघस्य निष्कृताय प्रायश्चित्ताय यथा पुनरेवं न कुर्यामिति च ॥ २ ॥ एवं साक्षात् स्वस्यैव व्यसनं संप्रार्थ्य

प्रायशः साधवो लोके परैर्द्वंद्वेषु योजिताः ॥ न व्यथंति न हृष्यंति यत आत्मा गुणाश्रयः ॥ ५० ॥ इ० भा० प्र०
 विप्रशापोपलंभनं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ सूत उवाच महीपतिस्त्वथ तत्कर्म गार्ह्यं विचिं
 तयन्नात्मकृतं सुदुर्मनाः ॥ अहो मयानीच मनार्यवत्कृतं निरागसि ब्रह्मणि गूढं तेजसि ॥ १ ॥ ध्रुवं ततो मे कृतदेव
 हेलनादुरत्ययं व्यसनं नातिदीर्घात् ॥ तदस्तु कामं त्वघनिष्कृताय मे यथान कुर्यां पुनरेव मद्वा ॥ २ ॥ अद्यैव राज्यं
 बलमृद्धकोशं प्रकोपितं ब्रह्मकुलानलो मे ॥ दहत्व भद्रस्य पुनर्न मे भूत्या पीयसी धीर्द्विजदेव गोभ्यः ॥ ३ ॥ संचिंत
 यन्नित्यमथाश्रुणोद्यथा मुनेः सुतोक्तो निर्ऋतिस्तक्षकाख्यः ॥ स साधुमेनेन चिरेण तक्षकानलं प्रसक्तस्य विर
 क्तिकारणम् ॥ ४ ॥ अथो विहाये मम मुंचलोकं विमर्शितौ हेयतया पुरस्तात् ॥ कृष्णांघ्रिसेवामधिमन्यमान उ
 पाविशत्प्रायममर्त्यनद्याम् ॥ ५ ॥ यावैलसच्छीतुलसीविमिश्रकृष्णांघ्रिरेण्वभ्यधिकां बुनेत्री ॥ पुनाति लोका
 नुभयत्र सेशान्कस्तान् सेवेत मरिष्यमाणः ॥ ६ ॥

तस्यागेव किंचित्प्रार्थयते अद्यैव मे राज्यादिदहतु प्रकोपितं ब्रह्मकुलमे
 वानलः पुनर्द्विजान् पीडयितुं धीर्मेमाभून्न भवेदित्यर्थः ॥ ३ ॥ इत्थं चिंतयन् सराजामुनेः सुतेनोक्तः सप्तमेऽहनि निर्ऋतिर्मृत्युर्यथा भविष्यति तथाऽशृ
 णोत् शमीकप्रेषितशिष्याच्छ्रुत्वा च सतक्षकस्य विषाग्निं साधुमेने यतो विषयेषु प्रसक्तस्य विरक्तिकारणम् ॥ ४ ॥ अथोऽनंतरमुभौ लोकौ पुरस्ताद्रा
 ज्यमध्य एव हेयतया विचारितौ विहाय श्रीकृष्णांघ्रिसेवामेवामधिमन्यमानः सर्वपुरुषार्थाधिकां जानन् प्रायमनशनं तस्मिन्नित्यर्थः तत्संकल्पेनोपावि
 शदितियावत् यद्वा प्रायं प्रकृष्टमयनं शरणं यथा भवति तथा ॥ ५ ॥ अमर्त्यनद्यामिति विशेषणस्य फलमाह यागंगालसंती श्रीर्यस्यास्तुलस्याः
 तया विमिश्राये कृष्णांघ्रिरेणवः तैरभ्यधिकं सर्वोत्कृष्टं यदंबुतस्य नेत्री तद्वाहिनी उभयत्र अंतर्बहिश्च सेशान् लोकपालैः सहितान् लोकान् पुनाति मरिष्य
 माणः आसन्नमरणः मरणस्यानियतकालत्वात् सर्वोपितया अतस्तां को न सेवेत ॥ ६ ॥